

Cod ECLI ECLI:RO:TBBUC:2016:007.003252
Dosar nr. 2261/3/2016

R O M Â N I A
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A II-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ Nr. 3252
Ședința publică de la 18 Mai 2016
Completul compus din:
PREȘEDINTE: Gabriela Sîrbu
Grefier: Andrei Roberto Gavra

Pe rol se află soluționarea acțiunii de contencios administrativ având ca obiect obligare emitere act administrativ, formulată de reclamantul Z. D., în contradictoriu cu pârâtul CONSILIUL LOCAL SECTOR 4 BUCUREȘTI.

La apelul nominal făcut în ședință publică, pe lista amănărilor fără discuții cu ambele părți prezente, a răspuns pârâtul prin consilier juridic cu delegație la dosar depusă în ședința publică.

Procedura de citare este legal îndeplinită

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Pârâtul prin consilier juridic depune la dosar înscrisuri.

Tribunalul, față de lipsa părții adverse dispune lăsarea cauzei la ordine.

La apelul nominal făcut la ordine se prezintă reclamantul prin apărător cu împuternicire avocațială la dosar depusă în ședința publică, pârâtul lipsind.

Tribunalul comunică reclamantului un exemplar al înscrisurilor depuse de pârât.

Reclamantul prin apărător depune la dosar practică judiciară și arată că atâta vreme cât hotărârea de anulare a HCL-ului nu a fost publicată în Monitorul Oficial, acțiunea are obiect. Pe fondul cauzei solicită admiterea acțiunii și anularea în tot a hotărârii atacate, aceasta fiind dată cu încălcarea competenței. De asemenea, solicită să fie avut în vedere și RIL-ul arătat în acțiune. Totodată solicită obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată, depunând dovada acestor cheltuieli.

Tribunalul reține cauza spre soluționare.

TRIBUNALUL

Deliberand constata;

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalul București - Secția a II a, la data de 19.01.2016, sub nr. 2261/3/2016, reclamantul Z. D., în contradictoriu cu pârâtul CONSILIUL LOCAL SECTOR 4 BUCUREȘTI, a solicitat instanței să dispună anularea în tot sau în parte a Hotărârii Consiliului Local Sector 4 București nr. 37/31.07.2008 și a anexei 1 care face parte din aceasta, prin care se reglementează procedura privind ridicarea, transportul, depozitarea în spații amenajate și eliberarea vehiculelor stationate neregulamentar pe domeniul public al sectorului 4 al municipiului București și care constituie un obstacol pentru circulația publică (denumită în continuarea HCLS4 nr. 37/2008), precum și obligarea paratului la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a susținut în esență că solicită anularea HCL S4 nr.37/2008, întrucât în baza acesteia i-a fost ridicat autoturismul la data de 04.09.2014 de către SC AUTOSAL EXPERT SRL și pentru recuperarea acestuia a fost obligat să achite o taxă de ridicare, transport și depozitare în cuantum de 496 lei, fiindu-i ulterior încheiat și proces verbal de constatare a contravenției, acte pe care le-a contestat pe calea plângerii contravenționale și care se afla în curs de soluționare făcând obiectul dosarului nr. 26695/4/2014.

Cat priveste HCL S 4 nr. 37/2008, reclamantul sustine in principal ca a fost adoptata de CLS 4 cu depasirea atributiilor ce ii revin si contrar prevederilor actelor normative cu forta juridica superioara, invocand in acest sens si decizia nr. 9/25.05.2015 pronuntata in dosarul nr. 3/2015 si publicat in Monitorului Oficial nr. 526/15.07.2015 de catre Inalta Curte de Casatie si Justitiei.

In drept au fost invocate prevederile art. 7 si 8 din legea nr. 554/2004, decizia nr.9/2015 a ICCJ.

Paratul nu a formulat intampinare inasa a depus actele ce au stat la baza emiterii HCL S 4 nr. 37/2008.

In cauza a fost administrata proba cu inscrisuri si practica judiciara.

Analizand actele dosarului, tribunalul retine urmatoarele;

Prin HCL S 4 nr. 37/2008 privind reglementarea activitatii de ridicare, transport, depozitare si eliberare a vehiculelor stationate neregulamentar pe domeniul public (carosabil, trotuare, spatii verzi, etc), din Sectorului 4 si care constituie un obstacol pentru circulatia publica si anexa nr. 1 la aceasta hotarare, care reprezinta Regulamentul privind ridicarea, transportul, depozitarea in spatii special amenajate si eliberarea vehiculelor stationate neregulamentar pe domeniul public al Sectorului 4 al Municipiului Bucuresti si care constuie un obstacol pentru circulatia publica, au fost emise printre altele in considerarea dispozitiilor art. 64 alin. 1, art. 95 alin. 1 coroborat cu art. 97 alin. 1 lit. d din OUG nr. 195/2002, privind circulatia pe drumurile publice, rep. cu modific. si complet ulterioare si in temeiul art. 45 alin. 1, art. 81 alin. 2 lit. d, f si j din legea nr. 215/2001 rep.

Potrivit art. 81 alin. 4 din Legea nr. 215/2001 „Consiliile locale ale sectoarelor exercita si alte atribuții stabilite prin lege sau delegate de Consiliul General al Municipiului București". In baza competentelor reglementate prin lege, Consiliul Local Sector 4 a emis hotărârea nr.37/2008, iar necesitatea adoptării acestei hotărâri a fost motivata de indisciplina din trafic, nerespectarea legislației in domeniu, aspecte care sunt de natura sa conduca la impiedicarea circulației pietonilor pe trotuare, ocuparea abuziva a domeniului public si chiar impiedicarea accesului in parcările special amenajate.

Insa, Tribunalul retine ca prin Decizia nr. 9/25.05.2015 pronunțată în dosarul 3/2014, ÎCCJ (Complet RIL) a admis recursul în interesul legii formulat de Avocatul Poporului si, în consecință, a stabilit în interpretarea si aplicarea dispozitiilor art. 128 alin. (1) lit. d), art. 134 alin. (2) si art. 135 din O.U.G. nr. 195/2002 privind circulatia pe drumurile publice, republicată, cu modificările si completările ulterioare, raportate la dispozitiile art. 3 alin. (1), art. 5, art. 36 alin. (1) si alin. (2) lit. d) si alin. (6) lit. a) pct. 13 din Legea administratiei publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările si completările ulterioare, art. 21 lit. b) si art. 24 lit. d) din Legea-cadru a descentralizării nr. 195/2006, ca procedura de aplicare a măsurii tehnico-administrative constând în ridicarea vehiculelor stationate/oprite neregulamentar pe partea carosabilă, prevăzută de art. 64 si art. 97 alin. (1) lit. d) si alin. (6) din O.U.G. nr. 195/2002, nu poate fi reglementată prin hotărâri ale consiliilor locale.

S-a reținut în considerentele acestei decizii că *autoritatea administrativă publică locală nu a fost abilitată de legiuitor în a reglementa o procedură efectivă pentru punerea în aplicare a măsurii tehnico-administrative privind ridicarea și depozitarea în locuri special amenajate a vehiculelor staționate/oprite neregulamentar pe partea carosabilă*. Autoritățile administrației publice locale nu pot reglementa nici sancțiuni complementare, normele art.5 alin.4 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 fiind lipsite de echivoc sub acest aspect. Prin urmare, în condițiile în care au fost adoptate *hotărâri ale consiliilor locale pentru reglementarea unei proceduri de aplicare a măsurii tehnico-administrative de ridicare a*

Sanctiunea nulității intervine ca urmare a nerespectării competenței de reglementare a autorităților administrației publice locale în această materie și pentru încălcarea normelor de tehnică legislativă consacrate prin art.4 alin.3, art.80 din legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora actele normative date în executarea legilor, ordonanțelor sau a hotărârilor Guvernului, inclusiv actele autorităților administrației publice locale, se emit în limitele și potrivit normelor care le ordonă, și prin art.81 alin.2 din același act normativ, potrivit cărora reglementările cuprinse în hotărârile consiliilor locale nu pot contraveni Constituției României și reglementărilor din actele normative de nivel superior.

Or, avand in vedere ca HCLS 4 nr. 37/2008 si implicit Anexa nr. 1 la aceasta hotarare, contestate in prezenta cauza, se incadreaza in categoria actelor administrative normative, avute in vedere de decizia nr. 9/25.05.2015 pronuntata de ICCJ, iar aceasta decizie este obligatorie pentru instante de la data publicarii in Monitorului Oficial, (15.07.2015), conform dispozitiilor art. 517 alin. 4 cpc, tribunalul urmeaza sa admita actiunea astfel cum a fost formulata si sa dispuna anulara HCLS4 nr. 37/31.07.2008 si implicit a Anexei 1 a acestei hotarari, ca fiind emise cu depasirea competentelor legale, de catre paratul Consiliul Local Sector 4.

Totodata, avand in vedere dispozitiile art. 23 din legea nr. 554/2004, va dispune publicarea prezentei sentinte in Monitorul Oficial al Municipiului Bucuresti, dupa ramanerea definitiva, iar conform art. 453 alin. 1 cpc, va obliga paratul sa plateasca reclamantului suma de 1050 lei reprezentand cheltuieli de judecata.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite actiunea formulată de reclamantul Z. [redacted] D. [redacted], [redacted], domiciliat în sector 4, București, [redacted], în contradictoriu cu pârâutul CONSILIUL LOCAL SECTOR 4 BUCUREȘTI, cu sediul în sector 4, București, BD.GEORGE COȘBUC, nr. 6-16.

Anuleaza HCLS4 nr. 37/31.07.2008 si implicit Anexa 1 a acestei hotarari, emise de parat.

Dispune publicarea prezentei sentinte in Monitorul Oficial al Municipiului Bucuresti, dupa ramanerea definitiva.

Obliga paratul sa plateasca reclamantului suma de 1050 lei reprezentand cheltuieli de judecata.

Cu drept de recurs in 15 zile de la comunicare.

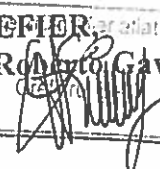
Recursul se depune la Tribunalul Bucuresti.

Pronuntata in sedinta publica, astazi, 18.05.2016.

PREȘEDINTE,
Gabriela Sîrbu



GREȘIER
Andrei-Roberto Gavra



Red.G.S./ ex.

Lucrat ...comunicări 2.0004/25.07.2016

Definitivul se data [redacted]
de 17.08.2016 prin recursare



a
a
al
le
ia
L
ort,
bil,
atia
rea,
rate
tuite
iilor
vind
45
relor
iului
emis
plina
ca la
chiar
osarul
ocatul
alin.
tia pe
ate la
et. 13
rile si
lizării
ind în
văzută
oate fi
publică
ereu în
special
oritățile
le art.5
ct. Prin
pentru
dicare a
ovite de

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR.32857/3/2014

DECIZIA CIVILĂ NR.4614
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 07.10.2016
CURTEA CONSTITUITĂ DIN:
PREȘEDINTE: BÎCU VASILE
JUDECĂTOR: VIȘAN DOINA
JUDECĂTOR: UNGUREANU DOINA
GREFIER: CONSTANTIN DOINA

Pe rol se află judecarea recursului declarat de recurentul reclamant **Mihăilescu Adrian Radu** împotriva sentinței civile nr.2630/08.04.2015 pronunțată de Tribunalul București – Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr.32857/3/2014, în contradictoriu cu intimații pârâți **CONSILIUL LOCAL SECTOR 4 BUCUREȘTI** și **POLIȚIA LOCALĂ SECTOR 4**.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns recurentul reclamant reprezentat de avocat **Țucmeanu Alina**, lipsind intimații.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a expus referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Având în vedere că prezenta cauză a fost recalificată ca fiind o cerere de recurs prezentul complet de judecată este constituit din trei judecători, respectiv: Președinte-Bîcu Vasile, Judecător:Vișan Doina, Judecător: Ungureanu Doina.

Având cuvântul, recurentul reclamant prin apărător arată că nu mai are alte cereri de formulat.

Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fondul cererii de recurs.

Recurentul reclamant **Mihăilescu Adrian Radu** prin apărător solicită să se aibă în vedere faptul că pe parcursul soluționării procesului exista un recurs în interesul legii promovat de Avocatul Poporului, invocând obligativitatea aplicării Deciziei 9/2015 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în recursul în interesul legii.

Cu cheltuieli de judecată conform chitanțelor pe care le depune la dosar reprezentând onorariul de avocat.

Curtea declară dezbaterile închise și reține cauza spre soluționare.

CURTEA

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București la data de 29.09.2014, sub nr. 32857/CA /3/2014, reclamantul **Mihăilescu Adrian Radu**, în contradictoriu cu pârâții **CONSILIUL LOCAL AL SECTORULUI 4, București** și **POLIȚIA LOCALĂ SECTOR 4**, în temeiul dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 554/2004, a solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunța, să se constate **NELEGALITATEA Hotărârii Consiliului Local Sector 4 nr. 37/31.07.2008**, act ce a stat la baza Dispoziției de ridicare a autoturismului proprietatea sa, arătând totodată că, prin sentința civilă nr.1083/01.03.2013, pronunțată de Tribunalul București - Secția a IX-a Contencios Administrativ și Fiscal, s-a constatat nelegalitatea acestui act administrativ, hotărârea fiind irevocabilă prin respingerea

recursului, soluție ce confirmă o altă decizie a Curții de Apel București, pronunțată la data de 28.06.2012, ambele spețe fiind similar cu cea dedusă prezentei judecăți.

Având în vedere că, anterior încheierii procesului verbal de contravenție și a Dispoziției de ridicare a autoturismului proprietatea sa, Hotărâre CLS 4 nr. 37/2008 era deja declarată ca nelegală, înțelege să solicite instanței să constate efectul *erga omnes* al nelegalității acestui act administrative, potrivit art. 23 din Legea 554/2004, în sensul că „decizia irevocabilă de anulare totală sau parțială a unui act administrativ normative produce efecte erga omnes-este adevărat, numai pentru viitor”.

Așadar, față de faptul că Instanța de contencios administrative a constatat irevocabil nelegalitatea HCLS 4 nr. 37/2008, anterior întocmirii procesului verbal de constatare a contravenției, seria PLS4 nr. 0015486 din 27.02.2013, a solicitat să constate că dispoziția privind ridicarea autoturismului proprietatea sa este deasemenea nelegală, obligând intimata POLIȚIA LOCALĂ SECTOR 4 la restituirea sumei de 496 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor de ridicare și transportare a autoturismului său, sumă achitată operatorului autorizat S.C. AUTOSAL EXPERT S.R.L.

Reclamantul a invocat ca motive de nelegalitate ale Hotărâri nr. 37/2008 următoarele:

1.- încălcarea ierarhiei normelor juridice, față de faptul că HCLS 4 se erijează într-o normă juridică superioară, completând omisiunile unei Hotărâri de Guvern (HG 2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice) act care nu stabilește procedura ridicării autovehiculelor pe drumurile publice.

2.- HCLS4 stabilește o procedură de constatare a contravențiilor și de sancționarea a acestora, în condițiile în care aceleași contravenții sunt prevăzute de alt acte normative OUG nr. 195/2002 și HG nr. 1391/2006), încălcând prevederile OG nr. 2/2001, conform cărora prin hotărârile autorităților administrative locale sau județene se stabilesc și se sancționează contravenții în toate domeniile de activitate pentru care aceste autorități au atribuții stabilite de lege, în măsura în care în domeniile respective nu sunt stabilite contravențiile prin legi, ordonanțe sau hotărâri de Guvern.

3.- HCLS 4 încalcă prevederile OUG nr. 195/2002 și HG nr. 1391/2006. întrucât, extinde situațiile în care norma legală (art. 128 din OUG nr. 192/2002) permite ridicarea autovehiculelor ”devenite improprii din punct de vedere tehnic pentru a circula pe drumurile publice, abandonate sau părăsite pe domeniul public” și asupra vehiculelor staționate neregulamentar” (HCLS 4).

4.- HCLS 4 încalcă principiul proporționalității măsurilor contravenționale aplicate prevăzute de art.5 din OG nr. 2/2001, acestea fiind apreciate prin raportare la natura și gravitatea faptei. Taxa pe care a trebuit să o plătească pentru recuperarea autoturismului a fost de două ori mai mare decât quantumul amenzii stabilită de lege , Mai mult, prin măsura ridicării mașinii, dreptul său de proprietate a fost lezat.

5.- HCLS 4 a fost emisă cu încălcarea competențelor Consiliului Local al sectorului 4 în sensul că potrivit dispozițiilor HG 95/2004 Consiliul Local nu avea competența de a emite un act administrativ prin care să dispună măsurile cuprinse în actul contestat. Competențele emitentului se limitau la atribuțiile stabilite în sarcina sa, respective: adoptarea măsurilor de reabilitare, modernizare, dotare cu mijloace de semnalizare, sistematizarea rețelei de drumuri, execuție de lucrări de construire și înținerire a străzilor și parcurilor.

Având în vedere cele arătate, a solicitat constatarea nelegalității HCLS 4 nr. 37/2008.

În drept reclamantul și-a întemeiat cererea pe dispozițiile Legii nr. 554/2004.

La data de 24.11.2014 prin serviciul registratură pârâtul **CONSILIUL LOCAL AL SECTORULUI 4**, a formulat întâmpinare prin intermediul căreia a învederat următoarele:

In fapt, reclamantul M. A. R. a invocat excepția de nelegalitate a Consiliului Local Sector 4 nr. 37/2008.

Având în vedere data înregistrării cererii prin care s-a invocat excepția de nelegalitate a HCLS4 nr.37/2008, respectiv 29.09.2014, cât și data înregistrării plângerii împotriva procesului verbal de constatare a contravenției seria PLS4 nr.0015486, respectiv 18.03.2013, invocă excepția inadmisibilității excepției de nelegalitate a Hotărârii Consiliului Local Sector 4 nr. 37/2008.

Potrivit art.4 alin.1 din Legea nr.554/2004, în vigoare la data formulării cererii introductive de instanță, cât și la data invocării acestei excepții, legalitatea unui act administrativ unilateral cu caracter individual, indiferent de data emiterii, acestuia poate fi cercetată oricând în cadrul unui proces, pe cale de excepție, din oficiu sau la cererea părții interesate.

Potrivit prevederilor art.4 alin.4 din Legea nr.554/2004, împotriva unui act estiv cu caracter normativ, partea care se consideră vătămată, poate formula doar acțiune directă, de contestare a acestuia, în vederea anulării. Prin raportare și la prevederile art.5 alin.2 coroborate cu prevederile art.4 din aceeași lege, contestarea unui astfel de act, pe calea excepției de nelegalitate este inadmisibilă.

Pornind de la aceste dispoziții excepția de nelegalitate a HCLS4 nr.37/2008 este inadmisibilă întrucât prin aceasta se contestă legalitatea unui act administrativ cu caracter normativ și nu a unui act administrativ unilateral cu caracter individual, așa cum impune legea.

Față de susținerile reclamantului referitoare la faptul că hotărârea în cauză a fost anulată de Curtea de Apel București, a învederat instanței de judecată că acesta se află în eroare, Curtea de Apel București a admis excepția de nelegalitate a Regulamentului Anexa 1 a Hotărârii nr.37/2008 emisă de Consiliul Local al Sectorului 4 și a constatat nelegalitatea acestui Regulament, și nicidecum nu a dispus anularea acestei hotărâri, așa cum în mod eronat susține reclamantul.

In ceea ce privește solicitarea reclamantului de a se recunoaște puterea de lucru judecat a acestei decizii a solicitat instanței de judecată respingerea cererii ca neîntemeiată.

Excepția de nelegalitate, fiind un mijloc de apărare, trebuie cercetat în concret în fiecare caz în parte, în raport cu obiectul acțiunii, astfel că, în situația existenței hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, pronunțate anterior în soluționarea excepției referitoare la același act administrativ, nu se poate reține că există autoritate de lucru judecat, întrucât nu sunt îndeplinite cerințele prevăzute de 431 alin.(1) Noul cod de procedură civilă în sensul triplei identități de cauză, obiect și părți.

Astfel, contrar afirmațiilor reclamantului, puterea de lucru judecat, ca efect pozitiv al autorității de lucru judecat, își produce efectele doar între părțile litigiului în contradictoriu cu care au fost discutate elementele ce au fost stabilite prin hotărâre.

Concluzionând, constatările nelegalității HCLS4 nr.37/2008 printr-o hotărâre judecătorească, pe cale de excepție, și nu pe cale de acțiune directă în anulare, își vor produce efectele doar inter partes.

Pe fondul cauzei, referitor la susținerea reclamantului că HCLS4 37/2008 este nelegală întrucât încalcă ierarhia normelor juridice opinia părâtei este că HCLS4 nr.37/2008 respectă condițiile generale de emiteră a actelor administrative cu caracter normativ, ierarhia normelor juridice și conține dispoziții clare și previzibile ce permit persoanelor cărora li se adresează să-și conformeze conduita.

Or, HCLS 4 nr.37/2008 nu a fost considerată nelegală de Prefectul municipiului București, ca atare legalitatea acesteia a fost consfințită de Prefectul municipiului București.

Astfel, în exercitarea atribuțiilor sale, potrivit art. 45 alin 1 coroborat cu art. 81 alin. 2 din Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale, consiliul local a adoptat o hotărâre, cu privire la administrarea, în condițiile legii a bunurilor proprietate publică sau privată a municipiului, de pe raza sectorului 4.

Totodată, în conformitate cu art.36 alin.1 din Legea nr. 215/2001 „Consiliul local are inițiativă și hotărăște, în condițiile legii, în toate problemele de interes local, cu excepția celor care sunt date prin lege în competența altor autorități ale Administrației publice locale sau centrale”.

Or, prin domeniul public se înțelege: partea carosabilă, trotuarul, spațiile verzi din sectorul 4, astfel cum este definit prin Legea 213/1998.

De asemenea, autoritățile publice locale în conformitate cu art. 23 alin 1 lit c din Aexa nr.1, parte integrantă a Hotărârii Guvernului nr. 955/2004 pentru aprobarea reglementărilor cadru de aplicare a OG nr. 71/2002 privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de administrare a domeniului public și privat de interes local „...vor asigura administrarea drumurilor orășenești” iar potrivit art. 23 7t a. b, c din același act normativ „realizarea obligațiilor administrației publice în domeniul administrării și întreținerii drumurilor și străzilor pentru a satisface interesul general de transport va asigura: **creșterea capacității de preluare a traficului, îmbunătățirea condițiilor de deplasare pentru vehicule și creșterea gradului de siguranță a participanților la traficul pe drumurile publice.**

HCLS 4 nr.37/2008 are ca obiect de reglementare procedura de gestionare a administrării infrastructurii publice din sectorul 4 al municipiului București și, coroborând prevederile art.64 cu cele ale art.97 și art. 128 din OUG nr. 195/2002, rezultă că legiuitorul a dat competență administrațiilor locale în executarea măsurii tehnico-administrative a ridicării, transportului și depozitării mașinilor staționate neregulamentar, **poliția rutieră neavând capacitatea tehnică pentru realizarea acestei măsuri tehnico-administrative.**

Aptitudinea generală a autorităților publice locale de a adopta acte admnistrative cu caracter normativ în domeniile în care au competență - între care se regăsesc și cele privind întreținerea, administrarea drumurilor și a străzilor, protecția mediului înconjurător - implică și competența de a emite regulamente cu privire la activitatea de deblocare și fluidizare a traficului rutier, **prin „regulament” îtelegandu-se orice act administrativ ce cuprinde norme de executare a legii, iar nu în mod necesar „Regulamentul de punere în aplicare a OUG nr195 2002”.**

În atare condiții, consideră că HCLS 4 nr.37/31.07.2008, a cărei nelegalitate s-a invocat, nu contravine nici unei dispoziții legale în vigoare la data adoptării ei.

În drept au fost invocate dispozițiile art.205 NC.pr. civ., Legea 554/2004 a contenciosului administrativ.

La data de 26.11.2014 prin serviciul registratură *Politia Locală Sector 4* a depus întâmpinare prin intermediul căreia a solicitat respingerea, ca neîntemeiată, pentru următoarele:

Pe cale de excepție, cu privire la excepția de nelegalitate îndreptată împotriva HCL Sector 4 nr.37/2008 privind ridicarea autovehiculelor parcate neregulamentar, a solicitat respingerea excepției ca fiind inadmisibilă pentru următoarele considerente:

Soluționarea plângerii contravențională ce face obiectul dosarului de față se face potrivit normelor de procedură în vigoare la data introducerii acțiunii, respectiv potrivit normelor cuprinse în Noul Cod de Procedură Civilă.

În condițiile în care Legea nr.76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.134/2010 privind Codul de Procedură Civilă a abrogat vechiul Cod de Procedură Civilă începând cu data de 15.02.2013 iar potrivit art.3 alin.(1) din Legea nr.76/2012 dispozițiile noului Cod de Procedură Civilă se aplică numai proceselor începute după intrarea acestuia în vigoare, cauzele civile începute *înainte* de 15.02.2013 rămân sub incidența vechiului cod de procedură civilă.

În temeiul dispozițiilor art.54 din Legea nr.76/2012 care a modificat art.4 din Legea nr.554/2004, *începând cu data de 15.02.2013, instanța investită cu fondul litigiului și în fața căruia a fost invocată excepția de nelegalitate a unui act administrativ cu caracter normativ este competentă să se pronunțe asupra excepției de nelegalitate.*

În această ordine de idei, Legea nr.76/2012, în Titlu II, Capitolul I conține dispoziții care reglementează numai aplicarea în timp a dispozițiilor Codului de Procedură Civilă, nu și aplicarea în timp a celorlalte legi modificate prin Titlu IV al Legii nr.76/2012, mai precis, potrivit dispozițiilor art. 3 alin.(1) Noul Cod de Procedură Civilă se aplică numai proceselor începute după intrarea acestuia în vigoare.

Având în vedere că, excepția de nelegalitate a fost invocată după data de 15.02.2014 în dosarul 7076/4/2013 în fața Judecătoria Sectorului 4 București, în calitate de instanță investită cu soluționarea cererii de chemare în judecată, considerăm că, în cauza de față sunt aplicabile cerințele dispozițiilor art.4 alin.4 din Legea nr.554/2004 a contenciosului administrativ modificată prin art.54 pct.1 din Legea nr.76/24.05.2012.

Sub acest aspect, potrivit dispozițiilor art.4 alin.4 din Legea nr.554/2004 a contenciosului administrativ modificată prin art.54 pct.1 din Legea nr.76/24.05.2012 publicată în Monitorul Oficial nr.365/30.05.2012, actele administrative cu caracter normativ nu pot forma obiect al excepției de nelegalitate.

Cu privire la legalitatea HCLS 4 nr.37/2008 precum și a Regulamentului privind reglementarea activității de ridicare, transport, depozitare și eliberarea vehiculelor staționate neregulamentar pe domeniul public din Sectorul 4 cuprinsă în Anexa nr.1, consideră că, aceasta respectă condițiile generale de emitere a actelor administrative cu caracter normativ și conține dispoziții clare și pertinente care oferă posibilitatea persoanelor cărora li se adresează să-și conformeze conduita.

Referitor la admiterea excepției de nelegalitate a H.C.L.Sector 4 nr.37/31.07.2008 dispuse de instanțele de judecată în cauze asemănătoare, arată că, Hotărârea nr.1083/2013 pronunțată de Tribunalul București în dosarul civil nr.24763/3/2012 prin care s-a admis excepția de nelegalitate a H.C.L.S. 4 nr.37/2008, în concordanță cu principiul de drept „*inter partes litigantes*”, efectele admiterii excepției de nelegalitate se limitează numai la părțile din litigiu, ele nu au niciun efect asupra actului administrativ emis de către Consiliul Local Sector 4 continuând să subziste și să producă efecte față de celelalte persoane. Admiterea excepției de nelegalitate nu afectează validitatea actului administrativ contestat.

Prin urmare, în prezent Hotărârea Consiliului Local Sector 4 nr.37/2008 este un act administrativ în vigoare, care produce efecte juridice față de alte persoane. În drept au fost invocate dispozițiile art. 205 alin. (2) art.56, art. 57 art. 245, și urm.NC.pr. civ., art. 4 din Legea 554/2004 a contenciosului administrativ.

La data de 24.02.2015 reclamantul a formulat cerere modificatoare prin care a solicitat să se dispună anularea Hotărârii Consiliului Local Sector 4 nr. 37/31.07.2008, în temeiul disp. art. 1 și 11(5) din Legea nr. 554/2004.

Arată că Instanța de contencios administrativ a constatat irevocabil nelegalitatea HCLS 4 nr. 37/2008, reținând că a fost emisă cu încălcarea competențelor Consiliului Local al Sectorului 4 în sensul că potrivit dispozițiilor HG 95/2004 Consiliul Local nu avea competența de a emite un act administrativ prin care să dispună măsurile cuprinse în actul contestat, încălcând totodată și ierarhia normelor juridice, prin faptul că se erijează într-o normă juridică superioară, completând omisiunile unei Hotărâri de Guvern (HG 1391/2006) care nu stabilește procedura ridicării autovehiculelor

De asemenea. HCLS4 stabilește o procedură de constatare a contravențiilor și de sancționare a acestora, în condițiile în care aceleași contravenții sunt prevăzute de alt acte normative (OUG nr. 195/2002 și HG nr. 1391/2006), încălcând prevederile OG nr. 2001, conform cărora prin hotărârile autorităților administrative locale sau județene se stabilesc și se sancționează contravenții în toate domeniile de activitate pentru care aceste autorități au atribuții stabilite de lege, în măsura în care în domeniile respective nu sunt stabilite contravenții prin legi, ordonanțe sau hotărâri de Guvern.

HCLS 4 încalcă prevederile OUG nr. 195/2002 și HG nr. 1391/2006. Întrucât, extinde situațiile în care norma legală (art. 128 din OUG nr. 192/2002) permite ridicarea autovehiculelor „devenite improprii din punct de vedere tehnic pentru a circula pe drumurile publice, abandonate sau părăsite pe domeniul public” și asupra vehiculelor staționate neregulamentar” (HCLS 4).

HCLS 4 încalcă principiul proporționalității măsurilor contravenționale aplicate

prevăzute de art.5 din OG nr. 2/2001, acestea fiind apreciate prin raportare la natura și gravitatea faptei. Taxa pe care reclamantul a trebuit să o plătească pentru recuperarea autoturismului a fost de două ori mai mare decât cuantumul amenzii stabilită de lege, Mai mult, prin măsura ridicării mașinii, dreptul său de proprietate a fost lezat.

În niciun caz, Consiliul local nu putea adopta acte normative prin care să reglementeze ridicarea, transportul și depozitarea autovehiculelor funcționale care sunt staționate, oprite, parcate temporar pe domeniul public al unității administrative teritoriale, cu atât mai mult cu cât nu se menționează o situație de obstrucționarea a circulației pe drumul public.

La data de 30.03.2016, pârâtul Consiliul local al Sectorului 4 București a depus ÎNTÂMPINARE la CEREREA MODIFICATOARE formulata de reclamantul M. Ad. T. prin care a solicitat Onoratei instanțe respingerea cererii de anulare a Hotărârii Consiliului Local Sector 4 nr.37/31.07.2008 (HCLS 4 nr. 37/2008) privind reglementarea activității de ridicare, transport, depozitare și eliberare a vehiculelor staționate neregulamentar pe domeniul public - carosabil, trotuare, spații verzi, etc, ca neîntemeiată pentru următoarele considerente:

În fapt, Reclamantul M. Ad. R. a solicitat instanței prin cererea modificatoare ca, prin hotărârea ce o va pronunța să se dispună: Anularea Hotărârii Consiliului Local Sector 4 nr.37/31.07.2008 (HCLS 4 nr. 37/2008) privind reglementarea activității de ridicare, transport, depozitare și eliberare a vehiculelor staționate neregulamentar pe domeniul public (carosabil, trotuare, spații verzi etc). În drept reclamantul și-a întemeiat cererea pe dispozițiile art. 1 și 11 (5) din Legea nr. 554/2004.

Fata de susținerile reclamantului referitoare la faptul că hotărârea în cauză a fost anulată de Curtea de Apel București, acesta se afla în eroare. Curtea de Apel București a admis excepția de neegalitate a Hotărârii nr.37/2008 emisă de Consiliul Local al Sectorului 4 și a constatat nelegalitatea acestui Regulament, și nicidecum nu a dispus anularea acesteia, așa cum în mod eronat susține reclamantul.

Referitor la susținerea reclamantei că HCLS4 37/2008 este nelegală întrucât Consiliul Local al sectorului 4 a reglementat într-un domeniu în care nu avea dreptul să reglementeze, apreciază că HCLS4 nr.37/2008 respectă condițiile generale de emitere a actelor administrative cu caracter normativ, ierarhia normelor juridice și conține dispoziții clare și previzibile ce permit persoanelor cărora li se adresează să-și conformeze conduita.

Această hotărâre a fost adoptată de Consiliul Local al Sectorului 4 având în vedere expunerea de motive a Primarului Sectorului 4 al Municipiului București, Raportul de specialitate nr.1 1574/01.07.2008 al Poliției Comunitare Sector 4, serviciu public de interes local aflat în subordinea Consiliului Local al Sectorului 4 și de rapoartele comisiilor de specialitate ale Consiliului Local al Sectorului 4.

În opinia noastră această hotărâre este legală având în vedere că legalitatea acesteia a fost confirmată și de Prefectul Municipiului București. Astfel, potrivit Legii nr. 215/2001 a administrației publice locale, republicată, ART. 115

(1) Pentru îndeplinirea atribuțiilor ce le revin: a) primarul emite dispoziții; consiliul local adoptă hotărâri; c) consiliul județean adoptă hotărâri.

(7) Dispozițiile primarului, hotărârile consiliului local și hotărârile consiliului județean sunt supuse controlului de legalitate al prefectului în condițiile legii care îi reglementează activitatea.”

Potrivit Legii nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului, republicată „ART. 19

(1) În calitate de reprezentant al Guvernului, prefectul îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) asigura, la nivelul județului sau, după caz, al municipiului București, aplicarea și respectarea Constituției, a legilor, a ordonanțelor și a hotărârilor Guvernului, a celorlalte acte normative, precum și a ordinii publice;

e) verifică legalitatea actelor administrative ale consiliului județean, ale consiliului local sau ale primarului. ”

Or, Hotărârea Consiliului Local al Sectorului 4 nr. 37/2008 nu a fost considerată nelegală de Prefectul municipiului București, ca atare legalitatea acesteia a fost consfințită de Prefectul municipiului București.

Astfel, în exercitarea atribuțiilor sale, potrivit art. 45 alin 1 coroborat cu art. 81 alin 2 din Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale, consiliul local a adoptat o hotărâre, cu privire la administrarea, în condițiile legii a bunurilor proprietate publică sau privată a municipiului, de pe raza sectorului 4.

Totodată, în conformitate cu art.36 alin.1 din Legea nr. 215/2001 „Consiliul local are inițiativă și hotărăște, în condițiile legii, în toate problemele de interes local, cu excepția celor care sunt dat prin lege în competența altor autorități ale administrației publice locale sau centrale”. if

Or, prin domeniul public se înțelege: partea carosabilă, trotuarul, spațiile vdfzi din sectorul 4, astfel cum este definit prin Legea 213/1998.

De asemenea, autoritățile publice locale în conformitate cu art. 23 alin 1 lit c din Anexa nr.1, parte integrantă a Hotărârii Guvernului nr. 955/2004 pentru aprobarea reglementărilor cadru de aplicare a OG nr. 71/2002 privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de administrare a domeniului public și privat de interes local „.....vor asigura administrarea drumurilor orășenești” iar potrivit art. 23 alin 2 lit a, b, c din același act normativ „realizarea obligațiilor administrației publice în domeniul administrării și întreținerii drumurilor și străzilor pentru a satisface interesul general de transport va asigura: creșterea capacității de preluare a traficului, îmbunătățirea condițiilor de deplasare pentru vehicule și creșterea gradului de siguranță a participanților la traficul pe drumurile publice.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 23 alin 4 din aceeași anexa nr. 1, parte integranta a Hotărârii Guvernului nr. 955/2004 pentru aprobarea reglementarilor cadru de aplicare a OG nr. 71/2002 „Autoritățile administrației publice locale împreună cu Poliția Rutieră vor reglementa circulația, parcare, staționarea și oprirea pe străzi a autovehiculelor ”.

Mai mult decât atât, pentru decongestionarea circulației, eficientizarea lucrărilor de igienizare și de reparare a sistemului rutier și carosabil de pe raza sectorului 4 în vederea aplicării dispozițiilor art. 64 alin 1 din OUG nr. 195/2002 republicată, cu modificările și completările ulterioare, privind circulația pe drumurile publice „Poliția rutieră poate dispune ridicarea și depozitarea în locuri special amenajate a vehiculelor staționate neregulamentar pe domeniul public(carosabil, trotuare, spații verzi, etc.) și care constituie un obstacol pentru circulația publică.

Ridicarea și depozitarea vehiculelor se realizează de către administrațiile publice locale sau de către administratorul drumului public, după caz”. Raportat la aceste prevederi, potrivit prevederilor art. 95 alin 1 coroborat cu art. 97 alin 1 lit d din OUG nr. 195/2002 „încălcarea dispozițiilor prezentei ordonanțe, altele decât cele care întrunesc elementele constitutive ale unei infracțiuni, constituie contravenție și se sancționează cu avertisment ori cu amendă ca sancțiune principală. Pe lângă sancțiunile contravenționale, polițistul rutier dispune, în cazurile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, și una dintre următoarele măsuri tehnico-administrative:... ridicarea vehiculelor staționate neregulamentar. ”

Prin art. 128 alin 1 lit. g, din ordonanța menționată, autoritățile administrației publice locale iau măsuri pentru ridicarea și depozitarea, în spații special amenajate, a autovehiculelor, remorcilor, caroseriilor sau subansamblurilor acestora, devenite improprii din

punct de vedere tehnic pentru a circula pe drumurile publice, abandonate sau părăsite pe domeniul public.

Potrivit dispozițiilor art. 142 alin 1 lit n din Regulamentul de aplicare a OUG nr. 195/2002 „se interzice oprirea voluntara a vehiculelorpe trotuar, dacă nu se asigură spațiu de cel puțin 1 m pentru circulația pietonilor”.

HCLS 4 nr.37/2008 are ca obiect de reglementare procedura de gestionare a administrării infrastructurii publice din sectorul 4 al municipiului București și, coroborând prevederile art.64 cu cele ale art.97 și art.128 din OUG nr. 195/2002,, rezultă că legiuitorul a dat competență administrațiilor locale în executarea măsurii!, tehnico-administrative a ridicării, transportului și depozitării mașinilor staționate neregulamentar, poliția rutieră neavând capacitatea tehnică pentru realizarea acestei măsuri tehnico-administrative.

Aptitudinea generală a autorităților publice locale de a adopta acte administrative cu caracter normativ în domeniile în care au competență - între care se regăsesc și cele privind întreținerea, administrarea drumurilor și a străzilor, protecția mediului înconjurător - implică și competența de a emite regulamente cu privire la activitatea de deblocare și fluidizare a traficului rutier, prin „regulament” înțelegându-se orice act administrativ ce cuprinde norme de executare a legii, iar nu în mod necesar „Regulamentul de punere în aplicare a OUG nr.195/2002”.

În atare condiții, considerăm că Hotărârea Consiliului Local al Sectorului 4 nr 37/31.07.2008, a cărei anulare s-a solicitat, nu contravine niciunei dispoziții legale în vigoare la data adoptării ei.

Prin Decizia nr.521/2013 Curtea Constituțională a statuat că dispozițiile art.64 alin.1 din OUG nr.195/2002 și art.7 lit.h din Legea nr.155/2010 reglementează o măsură tehnico-administrativă menită să asigure desfășurarea circulației pe drumurile publice în condiții de siguranță prin îndepărtarea de pe spațiul rezervat circulației rutiere a autovehiculelor staționate în acea zonă în pofida regulilor stabilite prin lege prin oprirea și staționarea acestora, așa cum s-a reținut, de altfel și prin Decizia Curții Constituționale nr.691/2009.

Astfel că, scopul legiuitorului este acela de a asigura desfășurarea fluentă și în siguranță a circulației pe drumurile publice, precum și ocrotirea vieții, integrității corporale și a sănătății persoanelor participante la trafic sau aflate în zona drumului public, protecția drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor respective, a proprietății publice și private, precum și asupra mediului.

În ceea ce privește susținerea că HCLS4 nr.37/2008 este nelegală întrucât încalca dispozițiile OUG 195/2002, a Legii 24/2000 și a Codului civil, considerăm că și aceasta este neîntemeiată.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (cauza nr.48681/99, decizia de inadmisibilitate din 28.02.2002) a constatat că măsura administrativă avea ca scop facilitarea circulației rutiere normale, prin îndepărtarea provizorie de pe drumurile publice a unui vehicul care constituia un obstacol pentru ceilalți conducători, îmbrăcând un caracter pur preventiv și instantaneu, această măsură nu afecta substanța însăși a drepturilor patrimoniale ale reclamantului, acesta rămânând liber să recapete posesia asupra vehiculului oricând ar fi dorit. Chiar dacă ridicarea și indisponibilizarea l-au împiedicat un anumit timp pe reclamant să exercite pe deplin dreptul de proprietate, nu s-a ajuns la o confiscare, expropriere sau la o altă modificare a statutului real al bunului litigios. În aceste circumstanțe, Curtea consideră că este vorba despre o simplă măsură a poliției, ce aparține în mod esențial de domeniul public, fără a afecta dreptul de proprietate.

Fata de toate aceste considerente, a solicitat să se constate că Hotărârea Consiliului Local Sector 4 nr.37/31.07.2008 respectă condițiile generale de emitere a actelor administrative cu caracter normativ, ierarhia normelor juridice și conține dispoziții clare și previzibile ce permit persoanelor cărora li se adresează să-și conformeze conduita și pe cale

de consecință să respingă cererea de anulare a Hotărârea Consiliului Local Sector 4 nr.37/31.07, ca neîntemeiată.

În drept, dispozițiile art.205 Noul Cod de procedură civilă, Legea nr.554/2004 a contenciosului administrativ.

Instanța a respins, ca neîntemeiată, excepția inadmisibilității acțiunii pentru lipsa plângerii prealabile și a încuviințat administrarea probei cu înscrișuri.

Prin sentința civilă nr. 2630/8.04.2015, Tribunalul București a respins acțiunea ca neîntemeiată.

În motivare, prima instanță a aratat ca prin Hotărârea Consiliului Local Sector 4 nr.37/31.07.2008, a fost reglementată activitatea de ridicare, transport, depozitare și eliberare/valorificare a vehiculelor situate sau aflate pe terenuri, carosabil, parcuri, locuri special amenajate, spații verzi și trotuare aparținând domeniului public sau privat al Sectorului 4, vehicule ce constituie un obstacol pentru circulația publică, fiind aprobat Regulamentul privind activitățile de ridicare, transport, depozitare și eliberare sau valorificare a vehiculelor staționate pe spațiile verzi și trotuarele aparținând domeniului public sau privat al Municipiului București sau aflate în administrarea Consiliului Local al Sectorului 4.

Reclamantul din prezenta cauză, ~~Mihaila~~ ~~Adrian~~ ~~Rod~~, a fost sancționat contravențional, cu amenda în sumă de 300 lei, prin procesul-verbal seria PL S4 nr.0015486/27.02.2013 emis de Poliția Locală Sector 4, în baza art.143 lit.a din RAOU nr.195/2002, rap. la art.195/02 și sancț de art.108/1/b din OUG nr.195/2002, reținându-se că petentul a staționat voluntar, în data de 27.02.2013, ora 15²⁹, în zona Calea Victoriei – Str. V.V. Stanciu, cu auto B-23-UBC pe trotuar, la mai puțin de 25 de metri de trecerea pentru pietoni.

În acest context, s-a dispus, în baza HCL sector 4 nr.37/2008, ridicarea automobilului reclamantului, sens în care acesta a formulat critica de legalitate a hotărârii de consiliu local menționată.

În ceea ce privește aspectul că a fost admisă în legătură cu aceeași hotărâre de consiliu, excepția de nelegalitate, prin Sentința civilă nr.1083/01.03.2013 a Tribunalului București – Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, în mod evident, față de efectul relativ al hotărârilor pronunțate în excepția de nelegalitate, numai între părțile litigante și, pe de altă parte, decurgând din natura juridică a unei excepții de nelegalitate, care își produce efectul asupra probatoriului din cauza în care se invocă.

În opinia prezentei instanțe, critica de legalitate a HCL Sector 4 nr. 37/2008 formulată de către reclamant este neîntemeiată, pentru motivele ce vor fi expuse.

Potrivit dispozițiilor art.64 din OUG nr.195/2002 (act normativ aplicabil și menționat în preambulul HCL Sector 4 nr.37/2008)... „Ridicarea și depozitarea vehiculelor în locuri special amenajate se realizează de către administrațiile publice locale sau de către administratorul drumului public, după caz”

OUG nr.195/2002 nu conține reglementări privind procedura concretă de ridicare a vehiculelor însă art.97 alin 6 prevede că procedura aplicării măsurii tehnico administrative se stabilește prin regulament. Cum regulamentul de aplicare al OUG nr. 195/2002, aprobat prin HG nr. 1391/2006, nu conține dispoziții exprese privind procedura de ridicare a vehiculelor staționate neregulamentar, nu există niciun impediment ca autoritatea locală să prevadă prin hotărâre un regulament în acest sens, se poate observa ca acest act normativ ce a stat la baza aprobării hotărârii de consiliu local face referire și la situația ocupării trotuarelor cu vehicule imobilizate.

Potrivit HG nr. 147/1992:„Art.1. Autovehiculele sau remorcile staționate neregulamentar pot fi blocate sau ridicate, transportate și depozitate în spații de parcare fixate de primărie, până la eliberarea acestora proprietarilor”, iar conform art 8 alin 4 în Legea nr.

215/2001 „ Consiliile locale ale sectoarelor exercita si alte atribuții stabilite prin lege sau delegate de Consiliul General al Municipiului București”

Alături de acestea, ca bază legală este și art.1 alin.3 din OG nr.2/2001 - consiliile locale ale sectoarelor Municipiului București pot stabili si sancționa contravenții in următoarele domenii: salubritate, activitatea din piețe, curățenia si igienizarea acestora, întreținerea parcurilor si spatiilor verzi, a spatiilor si locurilor de joaca pentru copii, amenajarea si curățenia spatiilor din jurul blocurilor de locuințe, precum si a terenurilor virane, întreținerea bazelor si obiectivelor sportive aflate in administrarea lor, întreținerea străzilor si trotuarelor, a școlilor si altor instituții de educație si cultura, întreținerea clădirilor, împrejmuirilor si a altor construcții, depozitarea si colectarea gunoaielor si a resturilor menajere.

Pornind astfel de la baza legală indicată anterior, se reține că art.64 din O.U.G. nr. 195/2002 menționează că reglementarea în detaliu a procedurii poate fi realizată prin „regulament”. Același enunț este reluat în art.97 alin.6 din O.U.G. nr.195/2002: procedura aplicării măsurilor tehnico-administrative se stabilește prin *regulament*.

Textele nu fac trimitere la Regulamentul de aplicare a O.U.G. nr. 195/2002 pentru a fi incident art. 134 alin. 2 din aceeași ordonanță, potrivit căruia aprobarea acestui act normativ ar trebui realizată prin hotărâre a Guvernului.

Potrivit art.84 din Legea nr. 24/2000, Parlamentul, Guvernul și celelalte autorități ale administrației publice centrale și locale stabilesc, în aplicarea normelor de tehnică legislativă prevăzute în prezenta lege, *regulamente* proprii cuprinzând măsurile metodologice, organizatorice, termenele și circulația proiectelor de acte normative *în cadrul sferei lor de competență*.

Rezultă, așadar, că autoritățile publice locale sunt îndreptățite să emită regulamente, iar legalitatea acestora este subsumată unor condiții generale de emitere a actelor administrative cu caracter normativ, cum ar fi respectarea ierarhiei normelor juridice (art. 4 din Legea nr. 24/2000 privind *normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative sau necesitatea respectării unor proceduri pentru emitere (procedura de vot etc.)*).

În opinia prezentei instanțe, competența consiliilor locale de a emite hotărâri privind regulamentul de ridicare, transport și depozitare a autovehiculelor staționate neregulamentar pe drumul public este evidentă.

Din lectura prevederilor art.36 alin.2 și art.49 din Legea nr.215/2001, art. 64 alin. 1, art. 97 și art. 128 din O.U.G. nr.195/2002 privind Codul rutier rezultă, fără echivoc, că *autoritățile publice au o abilitare generală de a emite acte administrative, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii*, desigur doar în ceea privește organizarea executării sau a executării în concret a prevederilor legale care le stabilesc atribuții în domeniul reglementat.

În mod logic, în baza acestei competențe generale de a emite acte administrative în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, autoritățile publice pot emite astfel de acte administrative, pentru reglementarea detaliată a modului de îndeplinire a atribuțiilor lor, chiar dacă o autoritate superioară ierarhic a emis (în baza unei abilitări speciale) un act administrativ de reglementare generală a aceluiași domeniu, existând, însă, obligația de respectare a principiului forței juridice superioare a actului emis de autoritatea superioară ierarhic. *A fortiori*, autoritățile publice pot emite astfel de acte administrative, pentru reglementarea detaliată a modului de îndeplinire a atribuțiilor lor prevăzute de lege, chiar dacă o autoritate superioară ierarhic nu a emis un act administrativ de reglementare generală a domeniului, deși avea o abilitare specială în acest sens.

Prin urmare, „regulamentul” în cazul specific al ridicării vehiculelor staționate neregulamentar poate fi adoptat și prin alte acte normative decât hotărârea de Guvern, iar în cazul de față este vorba despre un act al autorităților publice locale, aflat în vigoare și care

produce depline efecte juridice potrivit principiului prezumției de legalitate a actelor administrative cu caracter normativ.

Având în vedere aptitudinea generală a autorităților publice locale de a adopta acte administrative cu caracter normativ în domeniile în care au competență - între care se regăsesc și cele privind întreținerea, administrarea drumurilor și a străzilor, protecția mediului înconjurător -, nu era necesară abilitarea specială din partea autorităților ierarhic superioare pentru a reglementa procedurile de ridicare a vehiculelor.

Dispozițiile Capitolului IX din O.U.G. nr. 195/2002 cuprind **atribuții ale unor ministere și ale altor autorități ale administrației publice, care nu sunt prezentate exhaustiv și nu acordă unei alte autorități competența exclusivă a adoptării unui regulament privind ridicarea vehiculelor. Dimpotrivă, se poate aprecia că în măsura în care autoritățile administrației publice locale au atribuții în ce privește ridicarea și depozitarea, în spații special amenajate, a autovehiculelor, remorcilor, caroseriilor sau subansamblurilor acestora, devenite improprii din punct de vedere tehnic pentru a circula pe drumurile publice, abandonate sau părăsite pe domeniul public, cu atât mai mult pot adopta regulamente în ceea ce privește vehiculele în stare de funcționare, în măsura în care astfel de acțiuni se impun în vederea asigurării fluentei și siguranței traficului (art. 128 lit. c din O.U.G. nr. 195/2008) sau reglementează regimul de acces și circulație, staționare și parcare pentru diferite categorii de vehicule (art. 128 lit. d din O.U.G. nr. 195/2008).**

În conformitate cu art.23 alin 1 lit. c din Anexa nr.1 a H.G. nr.955/2004 pentru aprobarea reglementarilor cadru de aplicare a O.G. nr.71/2002 privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de administrare a domeniului public și privat de interes local, autoritățile publice locale *vor asigura administrarea drumurilor orășenești*, iar potrivit art. 23 alin 2 lit. a, b, c din același act normativ realizarea obligațiilor administrației publice în domeniul administrării și întreținerii drumurilor și străzilor pentru a satisface interesul general de transport va asigura: *creșterea capacității de preluare a traficului, îmbunătățirea condițiilor de deplasare pentru vehicule și creșterea gradului de siguranța a participanților la traficul pe drumurile publice.*

Totodată, în conformitate cu prevederile art.23 alin.4 din aceeași Anexă nr.1 la H.G. nr.955/2004, autoritățile administrației publice locale împreună cu Poliția Rutieră *vor reglementa circulația, parcare, staționarea și oprirea pe străzi a autovehiculelor.* Rezultă că nu există o normă juridică superioară care să determine competența exclusivă a unei autorități de a emite un „regulament” de ridicare a vehiculelor staționate nereglementar.

În ceea ce privește pretinsa restrângere a dreptului de proprietate asupra autovehiculului și asupra sumelor de bani achitate cu titlu de taxă, prin raportare la prevederile art. 53 din Constituție, instanța reține că în cauza *Edgars Džeriņš c. Letoniei* (nr. 48681/99, decizia de inadmisibilitate din 28 februarie 2002), Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că măsura administrativă criticată de reclamant (ca și reclamantul din prezenta cauză) are ca scop facilitarea circulației rutiere normale, prin îndepărtarea provizorie de pe drumurile publice a unui vehicul care constituia un obstacol pentru ceilalți conducători. Îmbrăcând un caracter pur preventiv și instantaneu, această măsură nu afectă substanța însăși a drepturilor patrimoniale ale reclamantului, acesta rămânând liber să recapete posesia asupra vehiculului oricând ar fi dorit. *Chiar dacă ridicarea și indisponibilizarea l-au împiedicat un anumit timp pe reclamant să exercite pe deplin dreptul de proprietate, nu s-a ajuns la o confiscare, expropriere sau la o altă modificare a statutului real al bunului litigios.* În aceste circumstanțe, Curtea consideră că este vorba despre o simplă măsură de poliție, ce aparține în mod esențial de domeniul public, fără a afecta dreptul de proprietate.

În cauza *J.-J. B.G. și M.-J. G.M. c. Spaniei* (nr. 25951/94, decizia de inadmisibilitate din 15 mai 1995), cu privire la sancționarea petenților din acest cauze pentru staționare nereglementară în temeiul unei hotărâri a autorităților locale, potrivit căreia sancțiunile

contravenționale și măsura ridicării vehiculului erau aplicate de operatori privați, iar nu de un funcționar public, Comisia Europeană a Drepturilor Omului a reținut că dispozițiile relevante ale hotărârii locale în cauză au permis petenților să-și conformeze conduita, fiind îndeplinite cerințele de previzibilitate decurgând din art. 7 din Convenție.

Se reține din această jurisprudență că hotărârile Consiliilor locale pot completa actele normative superioare cu proceduri de executare a măsurilor, atâta timp cât acestea sunt previzibile în privința comportamentului prescris persoanelor cărora li se adresează.

Potrivit dispozițiilor art.81 din Legea nr.24/2000, în vederea intrării lor în vigoare, actele normative adoptate de autoritățile administrației publice locale se aduc la cunoștință publică, în condițiile Legii nr. 215/2001, prin afișare în locuri autorizate și prin publicare într-un cotidian local de mare tiraj.

Astfel cum s-a arătat anterior, în cauza *J.-J. B.G. și M.-J. G.M. c. Spaniei*, cu privire la sancționarea reclamanților pentru staționare neregulamentară în temeiul unei hotărâri a autorităților locale, Comisia Europeană a analizat dacă dispozițiile hotărârii locale în cauză au permis reclamanților să-și conformeze conduita, respectiv dacă sunt îndeplinite cerințele de accesibilitate și previzibilitate a actului normativ.

Jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului a stabilit în mod constant că existența unor acte administrative cu caracter normativ emise în executarea unei legi, care nu sunt publicate și părțile nu pot lua cunoștință de ele (conțin mențiunea «secret»), nu îndeplinesc condițiile de accesibilitate ale legii (cauza *Petra c. României*, cauza *Cotleț c. României*, cauza *Sissanis c. României*, hotărârea din 25 ianuarie 2007).

Instanța reține, în legătură cu critica nepublicării, că actele administrative cu caracter normativ sunt supuse unei proceduri speciale, acestea nefiind publicate în Monitorul Oficial al României, ci sunt aduse la cunoștință publică în condițiile Legii nr.215/2001, prin afișare în locuri autorizate și prin publicare într-un cotidian local de mare tiraj.

Un alt aspect privește faptul că măsura tehnico-administrativă a ridicării vehiculului are un caracter pur preventiv și instantaneu, având ca scop fluidizarea circulației rutiere, prin îndepărtarea provizorie de pe drumul / spațiul public a unui vehicul ce constituie un obstacol pentru ceilalți conducători auto ori pentru pietoni (în cazul de față, prin crearea unei stări de pericol pentru pietoni, prin împiedicarea unei vizibilități asupra trecerilor pietoni pentru automobilele ce se deplasează) sau un pericol pentru mediul înconjurător. Având în vedere caracterul urgent al măsurii, este evident că poate fi luată anterior identificării persoanei vinovate și încheierii procesului-verbal de contravenție.

Legea nu impune ca fapta contravențională să fie sancționată imediat, în momentul constatării, ci arată că aplicarea sancțiunii amenzii contravenționale se prescrie în termen de 6 luni de la data săvârșirii faptei, iar în cazul contravențiilor continue termenul curge de la data constatării faptei (art. 13 din O.G. nr. 2/2001).

. Procesul-verbal are rol de constatare și sancționare a contravenției, însă *de esența sa* este *aplicarea sancțiunilor* principale și, eventual, complementare, astfel că simpla *constatare* a faptei contravenționale se poate realiza prin orice act.

Dispoziția de ridicare a vehiculului îndeplinește condițiile prevăzute de art. 2 alin. 1 lit. c din Legea nr. 554/2004, deoarece este emisă de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea executării în concret a legii, și modifică raporturi juridice preexistente (vehiculul este îndepărtat din locul în care a fost staționat de conducătorul auto, iar acesta este lipsit temporar de folosința bunului) sau *dă naștere unor raporturi juridice noi* (prin efectul stipulației legale, deținătorul vehiculului va fi obligat să suporte contravaloarea cheltuielilor pentru ridicarea, transportul și depozitarea vehiculului).

În concluzie, dispoziția de ridicare reprezintă un act administrativ și nu trebuie confundată cu procesul-verbal de contravenție și nici cu nota de constatare a stării vehiculului la momentul punerii în executare a măsurii, iar forma și conținutul acestui act pot fi stabilite

prin actele normative emise de autoritățile locale, ce au această competență de reglementare, așa cum s-a menționat anterior.

În ceea ce privește competența poliției locale de a dispune măsura ridicării, se reține din art.7 din Legea nr.371/2004, forma anterioară modificării prin Legea nr. 155/2010, că Poliția Comunitară are printre atribuții și: *d) participarea, după caz, la asigurarea fluenței traficului rutier, cu ocazia efectuării unor lucrări de modernizare și reparații ale arterelor de circulație; f) constatarea contravențiilor și aplicarea de sancțiuni contravenționale, conform legii, pentru încălcarea prevederilor legale referitoare la tulburarea ordinii și liniștii publice, curățenia localităților, comerțul stradal, protecția mediului înconjurător, precum și pentru faptele care afectează climatul social, stabilite prin lege, hotărâri ale consiliului local sau dispoziții ale primarului.*

În urma modificării Legii de organizare și funcționare a Poliției Locale (Legea nr. 155/2010, în vigoare de la 01.01.2011), în competența acesteia s-au prevăzut atribuții în domeniul circulației pe drumurile publice, precum: *h) constată contravenții și aplică sancțiuni pentru încălcarea normelor legale privind oprirea, staționarea, parcare a autovehiculelor și accesul interzis, având dreptul de a dispune măsuri de ridicare a autovehiculelor staționate neregulamentar; i) constată contravenții și aplică sancțiuni pentru încălcarea normelor legale privind masa maximă admisă și accesul pe anumite sectoare de drum, având dreptul de a efectua semnale de oprire a conducătorilor acestor vehicule; j) constată contravenții și aplică sancțiuni pentru încălcarea normelor rutiere de către pietoni, bicicliști, conducători de mopede și vehicule cu tracțiune animală; k) constată contravenții și aplică sancțiuni pentru nerespectarea prevederilor legale referitoare la circulația în zona pietonală, în zona rezidențială, în parcuri și zone de agrement, precum și pe locurile de parcare adaptate, rezervate și semnalizate prin semnul internațional pentru persoanele cu handicap; l) aplică prevederile legale privind regimul juridic al vehiculelor fără stăpân sau abandonate pe terenuri aparținând domeniului public sau privat al statului ori al unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale; m) cooperează cu unitățile/structurile teritoriale ale Poliției Române pentru identificarea deținătorului /utilizatorului autovehiculului ridicat ca urmare a staționării neregulamentare sau al autovehiculelor abandonate pe domeniul public.*

Prin urmare, legea prevede în prezent, în mod expres, competența agenților poliției locale de a dispune măsuri de ridicare a autovehiculelor staționate neregulamentar.

Sub toate aceste aspecte, instanța apreciază că HCL Sector 4 nr. 37/2010 a fost emis cu respectarea actelor normative cu forță superioară incidente domeniului de reglementare în care a fost emisă hotărârea menționată, astfel că urmează a fi respinsă cererea de anulare a acestui act administrativ, ca neîntemeiată.

Impotriva acestei sentințe a declarat recurs reclamantul, *aratand ca aceasta este nelegală și netemeinică.*

In motivare, recurenta reclamanta a aratat ca prin Hotărârea Consiliului Local Sector 4 nr. 37/31.07.2008, a fost reglementată activitatea de ridicare, transport, depozitare și eliberare/valorificare a vehiculelor situate sau aflate pe terenuri, carosabil, parcări, locuri special amenajate, spații verzi și trotuare aparținând domeniului public sau privat al Sectorului 4, vehicule ce constituie un obstacol pentru circulația publică.

Reclamantul a fost sancționat contravențional prin procesul verbal seria PL S4 nr. 0015486/27.02.2013 emis de pârâta Poliția Locală sector 4, reținându-se că ar fi staționat voluntar în zona Calea Văcărești-str. V.V. Stanciu, la mai puțin de 25 m de trecerea de pietoni și, în baza HCLS 4 nr.37/2008 s-a dispus ridicarea automobilului proprietatea sa.

Prin cererea de chemare în judecată a criticat legalitatea actului administrativ, respectiv a Hotărârii Consiliului Local al Sectorului 4, cu nr. 37/2008, arătând că acest act:

- încalcă ierarhia normelor juridice, în sensul că se erijează într-o normă superioară HG 1391/2006 pentru aprobarea OUG nr. 195/2002;
- Stabilește o procedură de constatare și sancționare a contravențiilor, deși acestea sunt prevăzute de alte acte normative;
- încalcă prevederile HG. Nr. 1391/2006 și OUG nr. 195/2002 prin extinderea situațiilor în care norma legală prevede ridicarea autovehiculelor;
- încalcă principiul proporționalității măsurilor contravenționale aplicate;
- A fost emisă cu încălcarea competențelor Consiliului Local al sectorului 4.

Instanța de fond a respins cererea ca neîntemeiată, apreciind că autoritățile publice locale sunt îndreptățite să emită regulamente, iar legalitatea acestora este subsumată unor condiții generale de emitere a actelor administrative cu caracter normativ.

II. Criticile aduse sentinței apelate.

Intrucât problematica legalității hotărârilor adoptate de Consiliile locale în vederea reglementării procedurii privind ridicarea autovehiculelor staționate neregulamentar, constatarea și aplicarea contravențiilor prevăzute de OUG nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, a fost analizată de Inalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 9/25.05.2015, în baza dispozițiilor art. 517 Cod procedură civilă, dezlegare problemei de drept devine obligatorie pentru instanțe de la data publicării în Monitorul Oficial (15.07.2015).

Astfel, Decizia Inaltei Curți de Casație și Justiție statuează : „în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 128 alin. (1) lit. d), art. 134 alin. (2) și art. 135 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, raportate la dispozițiile art. 3 alin. (1), art. 5, ad. 36 alin. (1), alin. (2) lit. d) și alin. (6) lit. a) pct. 13 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 21 lit. b) și art. 24 lit. d) din Legea-cadru a descentralizării nr. 195/2006, procedura de aplicare a măsurii tehnico-administrative constând în ridicarea vehiculelor staționate/oprite neregulamentar pe partea carosabilă, prevăzută de art. 64 și art. 97 alin. (1) lit. d) și alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, nu poate fi reglementată prin hotărâri ale consiliilor locale.”

Examinand cererea de recurs formulata de recurentul reclamant, Curtea retine ca reclamantul a fost sancționat contravențional prin procesul verbal seria PL S4 nr. 0015486/27.02.2013 emis de pârața Poliția Locală sector 4, reținându-se că ar fi staționat voluntar în zona Calea Văcărești-str. V.V. Stanciu, la mai puțin de 25 m de trecerea de pietoni și, în baza HCLS 4 nr.37/2008 s-a dispus ridicarea automobilului proprietatea sa.

Prin Hotărârea Consiliului Local Sector 4 nr. 37/31.07.2008, a fost reglementată activitatea de ridicare, transport, depozitare și eliberare/valorificare a vehiculelor situate sau aflate pe terenuri, carosabil, parcări, locuri special amenajate, spații verzi și trotuare aparținând domeniului public sau privat al Sectorului 4, vehicule ce constituie un obstacol pentru circulația publică.

Prin decizia nr. 9/25.05.2015, Inalta Curte de Casație și Justiție a stabilit ca „în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 128 alin. (1) lit. d), art. 134 alin. (2) și art. 135 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, raportate la dispozițiile art. 3 alin. (1), art. 5, ad. 36 alin. (1), alin. (2) lit. d) și alin. (6) lit. a) pct. 13 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 21 lit. b) și art. 24 lit. d) din Legea-cadru a descentralizării nr. 195/2006, procedura de aplicare a măsurii tehnico-administrative constând în ridicarea vehiculelor staționate/oprite neregulamentar pe partea carosabilă, prevăzută de art. 64 și art. 97 alin. (1) lit. d) și alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, nu poate fi reglementată prin hotărâri ale consiliilor locale.”

mi
v.
I

partea carosabilă, prevăzută de art. 64 și art. 97 alin. (1) lit. d) și alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, nu poate fi reglementată prin hotărâri ale consiliilor locale.”

Aceasta hotarare este obligatorie pentru instantele de judecata în art. 517 Cod procedură civilă, de la data publicării ei în Monitorul Oficial (15.07.2015).

De aceea, Curtea va retine ca Hotărârea Consiliului Local Sector 4 nr.37/31.07.2008 este nelegala.

Din aceste motive, în baza art. 488 alin. 1 pct. 8 și art. 496 NCPC, Curtea va admite recursul, va casa sentința civilă recurată și rejudecând cauza, va admite acțiunea modificată și va anula Hotărârea Consiliului Local Sector 4 nr.37/31.07.2008.

În temeiul art. 453 alin. 1 NCPC, ca urmare a pierderii procesului de recurs de către intimatul parat Consiliul Local Sector 4, care a emis hotararea anulata, Curtea va obliga intimatul pârât să plătească recurentului-reclamant suma de 2308,92 lei cheltuieli de judecată de la fond și din recurs.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Admite recursul declarat de recurentul reclamant M. [REDACTED] A. [REDACTED]-R. [REDACTED], cu domiciliul procesual ales în București, [REDACTED], sector 1, împotriva sentinței civile nr.2630/08.04.2015 pronunțată de Tribunalul București – Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr.32857/3/2014, în contradictoriu cu intimații pârâți CONSILIUL LOCAL SECTOR 4 BUCUREȘTI, cu sediul în București, Bd.George Coșbuc nr.6-16, sector 4 și POLIȚIA LOCALĂ SECTOR 4, cu sediul în București, Aleea Ciceu nr.12, sector 4.

Casează sentința civilă recurată și rejudecând, admite acțiunea modificată.

Anulează Hotărârea Consiliului Local Sector 4 nr.37/31.07.2008 emisă de pârâtul CONSILIUL LOCAL SECTOR 4 BUCUREȘTI.

Obligă Intimatul pârât să plătească recurentului-reclamant suma de 2308,92 lei cheltuieli de judecată de la fond și din recurs.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, azi, 07.10.2016.

PREȘEDINTE
BÎCU VASILE

JUDECĂTOR
UNGUREANU DOINA

JUDECĂTOR
VIȘAN DOINA

GREFIER
CONSTANTIN DOINA

Tribunalul București
Secția a II-a Contencios
Administrativ și Fiscal
Jud. fond Mihai Drăguțescu

Red. jud. B.V./5 ex./17.10.2016



18.10.2016
com 3 exp.
AR